

BARBADOS SENDİKACILARINA MEKTUP

Aydınlık Gazetesi, 23 Ekim 2012

Yıldırım Koç

Geçenlerde Barbados'dan bir mektup aldım. Ulusal Kamu İşçileri Sendikası (NUPW) üyesi Abraham Maffungo, adımları ve adresimi nereden öğrenmişse öğrenmiş, sendikasının politikalarını eleştiren bir yazısını bana da göndermiş. Anlaşıldığı kadarıyla Türkiye'yi de bilen bilinçli bir üye; mektubunda Türkiye'den de örnekler vermiş. Bu mektubu aynen yayınlıyorum.

(Bu vesileyle telefonumu dinleyen değerli dinleyicilerimin, elektronik iletilerimi izleyen değerli izleyicilerimin ve siz değerli okuyucularımın bayramını kutlar, sevdiklerinizle sağlıklı ve huzurlu bayramlar dilerim.)

“Walter Malones, NUPW Genel Başkanı

Dennis Clarke, NUPW Genel Sekreteri

Sendikamızın yöneticilerine sesleniyorum!

Barbados'da sendikal hak ve özgürlükler çiğnenirken, siz ne yapıyorsunuz?

Sesiniz çıkmıyor. Türklerin dediği gibi, “üzerinize ölü toprağı serpilmiş.” Yoksa siz gerçekten öldünüz de, öldüğünüz gizleniyor, bu nedenle mi sesiniz çıkmıyor? Yoksa mirasçılarınız bıraktığınız o büyük mirası paylaşıcaya kadar ölümünüz kamuoyundan gizlenecek mi? (Y.Koç'un notu: Barbados'ta Medeni Kanununun 73. maddesine göre, mirasçılar mirası paylaşana kadar kişinin öldüğü açıklanamaz.)

Eğer öldüyseniz, Türkler'in bir sözünü hatırlatayım. Kefenin cebi yoktur. O kadar hırsızlık, o kadar yolsuzluk yaptınız, ne oldu? Öbür tarafa bir çorap bile götüremiyorsunuz.

Umarım ölmemişsinizdir de sizden hesap soracağımız günleri yaşarsınız. Bir Türk şairi “körolasın demiyorum, kör olma da gör beni!” diyor. (Y.Not'un notu: Hasan Hüseyin Korkmazgil'in Acıyı Bal Eyledik şiirini de biliyor bu Abraham.)

Siz ne biçim sendikacısınız! Türkiye'de sendikal haklara yönelik bir saldırı söz konusu olsa, bu saldırı başlamadan çok önce sendika yöneticileri üyelerini bilgilendirir, duyarlı kılar, eğitir ve büyük eylemlerle saldırıyı göğüsler.

Bazı saldırıları geri püskürtmede başarılı olurlar, bazılarında yenilirler. Ancak yenilseler bile sermayedar sınıfa, hükümete, emperyalistlere büyük bedeller ödettirdiklerinden, yeni saldırıları önlerler. Bu mücadelelerde en ön safta da sendikacılar yer alır. Polis saldırırsa, biber gazı sıkırsa, su fıskırtırsa bile, en önde sendikacılarıdır. Türk sendikacıları gerçekten önder olduklarını önce eylemlerde kanıtlarlar.

Türk sendikacıları namusludur; aralarında sizin gibi hırsız, şerefsiz, ahlaksız, namussuz, yalaka barındırmazlar. Alınları açık kafaları diktir. İşçi sorunları konusunda olduğu kadar ülke sorunları karşısında da duyarlıdır ve sorumluluklarını yerine getirecek bilgi ve cesarete sahiptir.

Peki, siz ne yapıyorsunuz?

Gazetelerde ilan yayınlayıp gazeteleri zengin ediyorsunuz. Emperyalizmin, sermayedar sınıfın ve hükümetin saldırısı gazete ilanlarıyla defedilir mi?

Siz mi salaksınız, yoksa bizi mi salak zannediyorsunuz?

Hükümete yalakalık ederseniz varacağınız sonuç budur.

Sermayedar sınıf sizin gibileri kullanır kullanır, işi bittiğinde bir kağıt mendil gibi çöpe atar.

Ayıp; Türk sendikacılarından örnek alın biraz. Mücadelenin en güzelini onlar veriyor.

Hadi küçük bir bölümünüz hırsızınız, yolsuzluk batağına batmışsınız. İpiniz hükümetin elinde. Sesinizi çıkarma imkanınız yok.

Peki, diğerlerinize ne oluyor? Korku dağları mı bekliyor? (Y.Koç'un notu: Bu deyim Barbados'da da kullanılıyormuş.)

Bu kadar korkmayın. Türk sendikacılarını örnek alın. Türklerin bir sözü var. “Korkunun ecele faydası yok,” diyorlar. Ayrıca “korkak her gün ölür; yiğit adam bir gün” diyorlar. Delikanlı olun; el etek öperek bir yere varamayacağınızı hâlâ öğrenemediniz mi?”